

Arrest

nr. 107 331 van 25 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 april 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 maart 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 9 september 2012 toe op Belgisch grondgebied en dienden op 10 september 2012 een eerste asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 21 december 2012 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) nam op 9 januari 2013 de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

1.4. Verzoekers dienden op 7 februari 2013 een tweede asielaanvraag in.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 11 februari 2013 beslissingen tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13quater).

1.6. Verzoekers dienden op 27 februari 2013 een derde asielaanvraag in.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 1 maart 2013 beslissingen tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlagen 13quater). Verzoekers werden hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit zijn de bestreden beslissingen, waarvan de motivering luidt als volgt:

- ten aanzien van eerste verzoeker:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten (...)

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Afghanistan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 27.02.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 10.09.2012 een eerste asielaanvraag indiende die op 21.12.2012 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 07.02.2013 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 11.02.2013 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 27.02.2013 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (zonder afgifte datum) (ondertekend door de lokale raad van Anar Joy, de advocaat, het districtshoofd en de reform council van Tagab) voorlegt dit werd afgeleverd op vraag van de stiefbroer van betrokkene I.(...). Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat dient opgemerkt te worden dat het document geen afgifte datum vermeldt en als zodanig geen duidelijkheid bestaat over de afgifte van het document. Overwegende dat betrokkene een enveloppe dd. 20.02.2013 voorlegt. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij gewerkt zou hebben voor een bloemenkwekerij Gulrezaan. Overwegende dat betrokkene deze bewering niet kan staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat het dorp waar hij verbleef, niet onder de controle zou hebben gestaan van de autoriteiten. Overwegende dat de Taliban zijn stiefbroers benaderd zouden hebben over het werk van betrokkene, en dat ze gezegd zouden hebben dat ze betrokkene aan hen (de Taliban) moesten uitleveren als ze hem vonden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij via contact met zijn stiefbroer vernomen heeft dat heel het dorp op de hoogte zou zijn van het probleem van betrokkene en dat ze (stiefbroers) nu ook bedreigd zouden worden door de Taliban. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij ook eerst zijn stiefbroers gevreesd zou hebben omdat ze in de problemen zouden zijn gekomen door hem. Overwegende dat betrokkene deze beweringen op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 15.01.2013 & 11.02.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn

van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

- ten aanzien van tweede verzoekster:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten (...)

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Afghanistan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 27.02.2013 (2)

Overwegende dat betrokkene op 10.09.2012 een eerste asielaanvraag indiende die op 21.12.2012 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 07.02.2013 betrokkene een tweede asielaanvraag indiende die op 11.02.2013 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 27.02.2013 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat al haar documenten bij haar ouders zouden zijn. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over documenten die er niet zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar familie niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan vanwege een conflict met de broer van de man van haar tante, ze zouden de moeder van betrokkene hebben willen uithuwelijken aan een oude man. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze vreest vermoord te worden bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van de problemen van haar man en omwille van haar familiale problemen. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtredenen die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze alsook niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan omwille van de problemen van haar man met de Taliban. Overwegende dat het asielrelaas van betrokkene ook steunt op de asielredenen van haar partner en er voor deze laatste een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar ouders ziek zouden zijn en dat ze graag bij hen zou verblijven in het opvangcentrum van Menen. Overwegende dat dergelijke elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 15.01.2013 & 15.02.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten ten laste van verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekers formuleren hun grieven ten aanzien van de bestreden beslissingen als volgt:

“Verzoekers hebben een belangrijk nieuw stuk voorgelegd, dat hun asielrelaas onderschrijft.

Het gaat om een verklaring, die de problemen van verzoekers bevestigt. Verzoekers leggen deze verklaring neer, samen met een beëdigde vertaling (stuk 1). Deze verklaring werd ondertekend door :

- de Lokale Raad van Anar Joy ;*
- het Districtshoofd van Anar Joy ;*
- de Reform Council van Tagab ;*
- hun Afghaans advocaat.*

Daarnaast leggen zij de briefomslag neer, waarin deze verklaring aan hen toegestuurd werd. Deze briefomslag draagt de datum van 20.02.2013.

M.b.t. dit stuk staat er in de bestreden beslissing te lezen :

a. ‘ overwegende dat dient opgemerkt te worden dat het document geen afgitedatum vermeldt en als zodanig geen duidelijkheid bestaat over de afgite van het document ’

Dit stemt niet met de waarheid overeen. Aan de achterkant vermeldt de verklaring de datum van 30.01.2013 (dit is de datum volgens de Gregoriaanse kalender, die overeenstemt met de datum volgens de Afghaanse kalender op de brief).

Het gaat bijgevolg onbetwistbaar om een nieuw stuk.

b. ‘ ... overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft ’

Dat een document gesolliciteerd is, doet niets af van de bewijswaarde ervan. Als men in België voor de Rechtbank van eerste aanleg een echtscheidingsprocedure inleidt, moet men attesten voorleggen van woonst en nationaliteit, uittreksels uit de geboorteakten, een afschrift van de huwelijksakte, enz. Al deze attesten dienen aangevraagd te worden bij de Dienst Bevolking van de respectieve gemeenten, en aldus vertonen deze attesten een ‘gesolliciteerd karakter’. Nochtans zal geen enkele Rechtbank de bewijswaarde van deze attesten in twijfel trekken omdat ze een ‘gesolliciteerd karakter’ hebben.

De D.V.Z. kan in het stadium van de inoverwegingname slechts die gegevens verwerpen die manifest irrelevant zijn in het kader van een asielaanvraag (R.v.St. nr. 113.002, 27 november 2002). Alhoewel art. 51/8 Vreemdelingenwet de D.V.Z.

niet toelaat de aangebrachte stukken aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek -m.a.w. een onderzoek ten gronde- te onderwerpen, kan de D.V.Z. de bewijskracht van de aangebrachte stukken prima facie beoordelen. Als de D.V.Z. overgaat tot een beslissing van niet-inoverwegingneming van de asielaanvraag, moet deze beslissing bijgevolg gesteund zijn op een prima facie beoordeling waaruit kan afgeleid worden dat het gaat om stukken die manifest irrelevant zijn.

De prima facie vaststelling dat het gaat om een document ‘met een gesolliciteerd karakter’ laat niet toe te besluiten dat het zou gaan om een stuk dat manifest irrelevant is. De D.V.Z. kan immers, na een prima facie beoordeling, niet stellen dat het zou gaan om een document dat manifest irrelevant is in het kader van de asielaanvraag, enkel en alleen omdat het een gesolliciteerd karakter vertoont.

De Raad van State oordeelde indertijd dat het haar toekomt om na te gaan of de D.V.Z. het nieuwe karakter van de voorgelegde elementen en hun pertinentie op een juiste wijze heeft beoordeeld. De onontvankelijkheidsexceptie zgn. wegens een gebrek aan nieuwe gegevens kan niet zomaar weerhouden worden (R.v.St. nr. 57.384, 5 januari 1996). Dezelfde beoordelingsbevoegdheid komt thans toe aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad van State heeft tevens geoordeeld dat het nieuwe bewijs van een vroegere situatie een nieuw gegeven uitmaakt, zodat in een dergelijk geval de onontvankelijkheidsexceptie als gevolg van een gebrek aan nieuwe gegevens niet kan weerhouden worden (R.v.St. nr. 97.954, 25 juli 2001). Het in huidige procedure voorgelegde stuk dateert van 30 januari 2013, zodat het een nieuw bewijs is ; het bevestigt de moeilijkheden die eerste verzoeker indertijd ondervond en die verzoekers noodzaakten hun land van herkomst te ontvluchten, m.a.w. het stuk bevestigt een vroegere situatie. Het document dd. 30 januari 2013 dient dan ook als een nieuw gegeven beschouwd te worden.

Er is een duidelijke schending van art. 51/8, 1e lid van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsverplichting.”

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet zal onderwerpen aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet,.

3.4. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker bij zijn derde asielaanvraag volgend document neerlegde: een bevestigingsbrief zonder afgiftedatum, ondertekend door de lokale raad van Anar Joy, de advocaat, het districtshoofd en de reform council van Tagab die werd afgeleverd op vraag van eerste verzoekers stiefbroer, samen met een enveloppe die gedateerd is op 20 februari 2013.

Eerste verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op 1 maart 2013 naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag het volgende: *“Ik heb nu de originele brief bij waarvan ik de vorige keer de fax voorlegde. Mijn stiefbroer I.(...) vroeg om mijn problemen te bevestigen. Hij zegt dat ik bedreigingen ontving van de Taliban. Ik moest het land verlaten of mijn leven zou in gevaar zijn, ik zou vermoord worden waar ik ook ga in Afghanistan. Het hoofd van de lokale raad van Anar Joy, de advocaat, het districtshoofd en de ‘reform council’ van Tagab bevestigen mijn probleem met hun stempel. Mijn stiefbroer zond me deze brief met de post op 25.02.2013. De bloemenkwekerij Gulrezaan waar ik voor werkte is een groot bedrijf. Als je informatie over mij wilt kan je contact opnemen met het bedrijf via (...). Ik wil nog eens benadrukken dat Gulrezaan daadwerkelijk de naam van de bloemenkwekerij is. Het dorp waar ik verblijf staat niet onder controle van de autoriteiten. De Taliban benaderde mijn stiefbroers over mijn werk, ze moesten me uitleveren aan hen als ze me vonden. Het hele dorp is op de hoogte van mijn probleem. Mijn stiefbroer vertelde me dit ongeveer een maand geleden. Mijn stiefbroers worden nu ook bedreigd door de Taliban. Ik vreesde eerst ook hen omdat zij in de problemen kwamen omwille van mij.”* Uit het administratief dossier blijkt dat tweede verzoekster bij haar derde asielaanvraag geen documenten neerlegde. Tweede verzoekster verklaarde tijdens haar gehoor op 1 maart 2013 naar aanleiding van haar derde asielaanvraag het volgende: *“Mijn documenten zijn allemaal bij mijn ouders. Mijn familie kan niet terugkeren naar Afghanistan wegens een conflict met de broer van de man van mijn tante. Dit conflict is al lang gaande, toen mijn moeder nog vrijgezel was wilden ze haar uithuwelijken aan een oude man. Dit conflict leeft nog steeds. Ik zou graag willen dat mijn dossier opnieuw bekeken wordt omwille van mijn familiaal probleem, mijn probleem is niet enkel vanwege mijn man. Ik kan in de eerste plaats ook niet terugkeren naar Afghanistan wegens de problemen van mijn man met de Taliban. Ik vrees dat ik vermoord zal worden vanwege deze twee problemen als ik terugkeer naar Afghanistan. Mijn ouders zijn ziek, ik zou graag bij hen in het opvangcentrum van Menen verblijven.”*

3.5. Verzoekers richten zich in hun middel enkel tegen de overwegingen uit de eerste bestreden die betrekking hebben op het document dat werd neergelegd. In deze beslissing werd over het neergelegde document en de enveloppe het volgende gesteld: *“Overwegende dat betrokkene een bevestigingsbrief (zonder afgiftedatum) (ondertekend door de lokale raad van Anar Joy, de advocaat, het districtshoofd en de reform council van Tagab) voorlegt dit werd afgeleverd op vraag van de stiefbroer van betrokkene I.(...). Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat dient opgemerkt te worden dat het document geen afgiftedatum vermeldt en als zodanig geen duidelijkheid bestaat over de afgifte van het document. Overwegende dat betrokkene een enveloppe dd. 20.02.2013 voorlegt. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn.”*

3.6. Verzoekers stellen in hun middel dat op het door eerste verzoeker neergelegde document wel degelijk de datum 30.01.2013 vermeld is, waardoor de overweging uit de bestreden beslissing dienaangaande niet met de waarheid overeenstemt. In de eerste bestreden beslissing wordt met betrekking tot dit document gesteld dat *“het document geen afgiftedatum vermeldt en als zodanig geen duidelijkheid bestaat over de afgifte van het document”*. De Raad stelt vast dat het document, zoals verzoekers beweren, weliswaar een datum bevat, maar dat verzoekers niet aantonen dat deze datumvermelding de afgiftedatum van het bewuste document betreft. De Raad merkt op dat de vermelde datum duidelijk betrekking heeft op het moment waarop de authenticiteit van de handtekeningen van twee van de ondertekenaars wordt bevestigd, zoals eerste verzoeker ook tijdens zijn gehoor liet uitschijnen. De Raad stelt trouwens vast dat de voorgedrukte vermelding *“datum”* in de hoofding van het document, waar ook de persoonsgegevens van de stiefbroer van verzoeker werden opgenomen, (bewust) leeg werd gelaten. De datum die onderaan de handtekeningen werd opgenomen, kan bezwaarlijk als uitgiftedatum van het document worden aanzien. Verzoekers kunnen, zoals ze verder in hun verzoekschrift beweren, dan ook niet voorhouden dat *“Het in huidige procedure voorgelegde stuk dateert van 30 januari 2013, zodat het nieuw bewijs is.”* Het is bijgevolg geenszins kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde *“dat dient opgemerkt te worden dat het document geen afgiftedatum vermeldt en als zodanig geen duidelijkheid bestaat over de afgifte van het document”* waardoor het neergelegde document niet kan worden beschouwd als een *“nieuw gegeven”* in de zin van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3.7. De Raad wijst erop dat artikel 51/8 van de vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er *“ernstige aanwijzingen”* bestaan voor een geponde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige aanwijzing-

en van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een “*ernstige aanwijzing*” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het prima facie beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde (oud) artikel 50, derde en vierde lid (huidig artikel 51/8), met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren enerzijds en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld. De gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde naar aanleiding van de neergelegde bevestigingsbrief “*dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft.*” Volgens verzoekers doet dit niets af van de bewijswaarde ervan. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn gehoor op 1 maart 2013 het volgende heeft aangegeven: “*Ik heb nu de originele brief bij waarvan ik de vorige keer de fax voorlegde. Mijn stiefbroer I.(...) vroeg om mijn problemen te bevestigen.*” Tijdens zijn gehoor op 7 februari 2013 naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag verklaarde eerste verzoeker als volgt: “*Mijn stiefbroers (...) zijn naar het districtshuis gegaan en hebben over mijn problemen verteld. In de brief (fax) die ik voorleg bevestigen de dorpsraad, dorps hoofd en districtshoofd mijn problemen. (...)*”. Hiermee geeft eerste verzoeker zelf aan dat het document werd opgevraagd in een poging om zijn relaas te staven, wat het gesolliciteerd karakter van het stuk mede onderstreept, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris binnen de hem op grond van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid kon besluiten dat de bevestigingsbrief geen “*ernstige aanwijzingen*” bevat van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

3.8. Daar waar verzoekers beweren dat men “*niet (kan) stellen dat het zou gaan om een document dat manifest irrelevant is in het kader van de asielaanvraag, enkel en alleen omdat het een gesolliciteerd karakter vertoont*”, waarbij zij stellen dat alle attesten uit hun aard een gesolliciteerd karakter hebben, merkt de Raad op dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft in de bestreden beslissing immers niet enkel gesteld dat het document een gesolliciteerd karakter heeft, maar ook dat er geen duidelijkheid bestaat over de afgifte van het document omdat het geen afgiftedatum vermeldt.

3.9. Er werd geen schending van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet aangetoond. De beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Verzoekers tonen niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissingen kennelijk onredelijk te werk is gegaan. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juli tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN